

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Nili diluvium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A Tque hæc illa est bulla, quæ puerilis ingenuitatis infigne fuit : de qua multa suo diximus commentario. Quoniam vero cordis erat ejus figura, admonitos inde pueros volebant, ut frugalia semper consilia secuti, corde præstare conarentur : Corculum enim veteres pro solerti & acuto dicebant. Et animæ partem rationis participem, Cor appellari solere dicit Adamantius. In hujusmodi significatum accipi locum illi Pauli, epistola ad Romanos : *Qui ostendunt opus legis scriptum in cordibus suis*. Quis enim putet quod dicit, *in cordibus*, in membro corporis quod Cor appellatur, tamquam in membrana aliqua legem scriptam intelligi ? unde enim caro tantos prudentiæ sensus concipere vel ostentare posset ? aut tanta memoriæ receptacula continere ? Nam & quod divinæ literæ Cor Dei sæpe nominant, intelligendum ex eo arcanum illud Divinæ sapientiæ, quæ à Patre est : ut Psal. *Eruclavit Cor meum verbum bonum*, innuens filium ejus **JESUM** Christum altæ illius sapientiæ mysterio genitum. Ita Eucherius.

VITA. CAP. III.

T Ta vero in consilii significatum accipi Cor plerumque solet, ut humanæ etiam vitæ rationem præ se ferat, quod ex pernicioso auspicio Cæsaris exploratum. Ille enim quo primum die in sella aurea sedit, & cum purpurea veste processit, valde confertus est cum Spurina Aruspice suo, corde in extis Bovis opini non invento : ajebat enim ille, vereri se, ne consilium & vita Cæsari deficeret : quorum utrumque à corde proficiscitur. Nam Philosophorum omnium consensu, nullum animal sanguine præditum, sine corde & jecore invenitur, qua de re quæstio magna inter eos fuit qui divinationis præcognitionem, ejusmodi profitebantur, potuerint hostia sine corde vivere, an ad tempus amiserit ? quamquam Cæsar id elusisse fertur, audaciorique animo respondisse latiora quædam, neque pro ostento ducendum, si pecudi cor defuisset : quod quidem non semel, sed bis ei sacrificanti, quod meminit Plinius, accidit ut cor in extis non inveniretur. Neq; Cæsari tantum non inventum in hostiis, peractum vitæ tempus ostendit, sed & Helvio Pertinaci eo die, quo occisus est sacrificanti, negatur in hostia cor repertum ; & cum id vellet, procurare, caput extorum non deprehendit. Et Theologi nostri secuti Prophetarum dictata, consilium in corde residere dicunt, in eoque agendum omnium radicem statuunt, docente Domino, *in corde esse*, quod coinquinat hominem : & ubi mundo corde, sacræ literæ habent, synceras intelligunt cogitationes. Quæque ratione consilii symbolum est, eadem pro illa intellectus parte, à qua regimur, figuratur, ut illud : *Quare cogitationes ascendunt in corda vestra* : ascendunt, dominantur, primum ita locum asciscunt sibi, ut vestra omnia consilia conculcent. Ita vero facit cor ad animam, qua vitæ nostræ materia est, ut prisci vates illi animæ receptaculum esse Cor significaturi, id hieroglyphice Animæ ventrem appellarint, atque ita intelligendum esse illud apud Hieremiam : *Ventrem meum, ventrem meum doleo*. Hesy chius ait : *Nam quem ventrem ? Ipse subinfert : Et sensus cordis mei conturbati sunt* : ideoque intestina hujusmodi aqua lota offerre admonemur in holocaustum, hoc est, abditas latentesque cogitationes eluere, & diligenter abstergere.

Paulo aliter Sueton. in vita Jul. Cæs. 81.

Hæc à Plin. lib. 1. c. 79.

Hierm. 24.

NILI DILUVIUM. CAP. IV.

S Aacerdotes Ægyptii cœlum & terram diluvio liquecentes, exundationem quippe Nili, quæ tam à terra, quam à cœlo esset, uti alibi disputatum, ostendere cum vellent, cordis simulacrum proponebant, cui lingua esset applicita : ex corde quidem Nilum ipsum intelligentes, qui sua potens vi affluentissimam humoris copiam è terræ visceribus educeret, uti motus omnis à corde principium habet. Sane illi, cordi totius corporis principatum, præfecturam, arbitriumque tribuunt, ac perinde Nilum Ægypti dominum agnoscunt : neque quicquam aliud eam esse, quam Nilicæ alluvionis uliginem profitentur. Per linguam vero confluentes undecumque imbrium eluvies, quas eo quo plurimum

Corde cum Nilo con-scientia

intur-

inturgefcit tempore, in Æthiopia maximas fieri compertiffimum habebant, quibus in Nilum colla-
bentibus cataclyfmo facto, Ægyptum univerfam sub aquis verfari, veluti lingua humore unda-
cumq; ad ipfam confluentem, femper in udo eft, aliquo femper corrivio irrigatur alluiturque. Quo-
niam vero illis fertiliffima rerum omnium ubertas à Nilo eft, rerum itidem caufas omnium origi-
nemque in humorem refererebant, omniumque parentem, omni rejefta controverfia, celebrabant.
Quorum opinionem Thales Milefius fecutus, ex aqua omnia fenfit effe, & in aquam viciffim reditu-
ra: principium quippe animantium omnium effe genituram, eandemq; humidam ex quo fimile effe
veri iudicabat, ex humore oriri omnia: quæ ratio fuit ut maritum Græci potionis nomine nuncupa-
rent, πόνος enim utrumque horum fignificat. Præterea ftirpes omnes humido aluntur, humido ad
fruges evadunt, humoris autem penuria interim exarefcunt. Solis adhæc ignis fiderumque omni-
um aquarum exhalationibus alitur, quinimo & mundus ipfe, ut præftantiffimi Philofophorum af-
verant: quod quidem apud Ægyptios tam perfuafibiliter receptum erat, ut Solem & Lunam non
curru, fed navigio uti dicerent, ad nutrimentum fcilicet & generationem eorum hoc referentes.

Ἄρχων
πῶς πῶς
πῶς ὕδατος
Diog. in
Thalete.

ÆGYPTUS. CAP. V.

PRæcipuam autem Ægypti effigiem ex imagine cordis in
ardenti ara thuribulove confidentis, oftendere confue-
runt: calida enim ac humida eft Ægyptus, in Australibus præ-
fertim locis, quemadmodum & cor, idemque in finiftram
hominis partem toto declinat turbine. Alibi vero antarcticas
regiones, Siniftras ab eis appellari docuimus, in illis autem
oriri Nilum, in quo fumma eorum religio, & à quo paulo an-
te omnia proficifci, ex eorundem inftitutis dicebamus.
Quod vero pertinet ad thuribulum, Hippon Philofophus,
ut ex Cratere didicimus, fabula cui titulus πῶς πῶς, ce-
lum veluti præfurnium effe dixit, homines vero carbones.
Sed hæc melius ex Homero declarabuntur: ait is, nullius di-
fciplina quantumlibet remota nefcius, Jovem cum reliquis diis, Solem quippe ftellasque o-
mnes ad Æthiopum epulas invitatos accedere: quafi velit id, quod paulo ante dicebamus, in-
nuere, hauriri ex udo nutrimenta fidentibus. Accumbunt vero apud Æthiopes, quia circa Oceani
oram non nifi Æthiopes habitant, quos vicinia Solis, vel diuturna parallelorum mora ufque ad
nigri coloris fpeciem exurit. Oceanum autem quemnam alium hic intelligamus, nifi Nilum, cui
antiquiffimum id cognomentum fuit: propterea quod Nilum illi, ut dictum, totius humoris fontem
arbitrarentur, Ægyptumq; ipfam fuapte vi tantam aquarum redundantiam evomere? Erit ita-
que cor Ægypti inftar, hoc uti fanguinis, ita hæc primarium totius humoris receptaculum: thuri-
bulum vero convivas ipfos, utpote facrificulos, indicabit hofliarum fuper ignem pofitarum mado-
re exhilaratos.

Homerus
Iliad. 6.

ARDENS ORATIO. CAP. VI.

SED cur non potius dicamus, Cor ita in thuribulo pofitum fignificare orationes, precesve, que
furo ex corde proferuntur ad Deum: idque effe thus illud mundum, quod sibi Deus offerri mandat
in Divinis literis, ex quo fcilicet odorem capiat fuavitatis. In Evangelio Matthæi, ubi Dominus pe-
peram agere Pharifæos inquit, qui non obligare juramentum, quod per altare fieret, arbitrabantur,
fed quod per donum altari illatum: Adamantius cor hominis inter alia fignificata idem & altare intel-
ligit, per votum vero recti alicujus operis deliberationem, quod faciendum fimulac infederit animo,
oblatum uti votum, interpretatur. Nam & Latini vota alia *Concepta*, alia *Nuncupata* vocant. Priora illa
funt, de quibus hic intelligit Adamantius. Quoniam vero multi palam dona hæc elemofynarum
precorum, jejuniorum, offerunt corde, tamen funt alieni à Deo, hi Pharifæi funt, cæcorum duces: qui
quæ exterius perpendunt, quæ vero interius funt, minime contuentur: ita per dona jurandum cen-
fent, non per altare, à quo donis ipfis accidit fanctitas. Monet igitur Dominus, ut confideremus cu-
jusmodi

Cor,ibus
mundum.
Matth. 23.